

[O. Mathiasen.]

Jeg vil gerne føje til, at mig bevidst har jeg ikke brugt hånlige udtryk om andre menneskers mening, heller ikke andre ærede medlemmers mening. Det, jeg har gjort, er, at jeg har vendt mig imod selve det system, vi her taler om, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er jo nu engang sådan, at selv om jeg er ganske overbevist om, at der inden for det militære system selvfølgelig er mange og måske de fleste, måske alle — jeg ved det ikke — som har den opfattelse, at de gør en gerning for deres land, deres folk, kan jeg på samme måde have den opfattelse, at jeg gør en god gerning for mit folk ved at gå imod denne oprustning.

Jeg vil gerne minde om, hvad en stortartet mand sagde engang — nu er han død. Det var formanden for Dansk Fredsforening, som for mange år siden ved et årsmøde i Helsingør sagde sådan: officererne er folkets fjender. Jesper Simonsen blev meget stærkt imødegået for denne udtalelse, og så rettede han det lidt senere, idet han sagde, at det naturligvis ikke var en personlig bemærkning; selvfølgelig ville han ikke dermed sige, at en officer i hæren personligt er fjende af folket, men, føjede han til, det er dog sådan, at disse officerer repræsenterer det militære system, og selv om de enkelte personer mener det allerbedste med det, har de dog også et vist ansvar for det system, de repræsenterer. Det var aldeles ikke noget personligt, men selve systemet, han vendte sig imod, og det er ganske det samme, jeg gør. Jeg vil gerne bede om, at man ikke vil opfatte denne udtalelse sådan, at jeg personlig retter nogen som helst anklage mod en borger i dette land, heller ikke imod nogen officer, som mener, han tjener landet bedst på den måde, han gør det. Det mener jeg er helt i sin orden.

Og så en ting til. Den højtærede justitsminister gav udtryk for, at jeg brugte et ord, som den højtærede minister åbenbart ikke var særlig glad for. Jeg sagde, at vi ville støtte det oprør, som jeg sporer i be-

folkningen, især blandt de unge, og så føjede jeg til: et oprør, som foregår på fuldt demokratisk vis, og det vil jeg gerne fastholde. Med hensyn til dette oprør pegede jeg på et par eksempler, først og fremmest på det oprør, der findes imod, at Danmark eventuelt skal forsynes med atomvåben, som har givet sig højt, klart og tydeligt udtryk gennem Kampagnen mod Atomvåben. Det kalder jeg et demokratisk oprør til forsvar for det, der findes i landet, og dette oprør mener jeg enhver borger i landet har ret til at støtte og være med i. Jeg skal blot gentage, at jeg vil være med til at støtte et sådant oprør, når det foregår på den måde og på lovlig vis; det følger jeg til, for det skal det selvfølgelig.

Formanden: Må jeg for en ordens skyld gøre opmærksom på, at det er folketinget eller folketingets flertal, der har ansvaret for de love, der gives, og dermed også for de funktioner, som skal udføres i henhold til lovene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om forsvarrets personel.

§ 1, ændringsforslaget, § 2, således ændret, og §§ 3-33

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om hjemmeværnet.